

BASED ISTANBUL

[\(http://basedistanbul.com/\)](http://basedistanbul.com/)

BY ALARA KAP ([HTTP://BASEDISTANBUL.COM/AUTHOR/ALARAKAP](http://basedistanbul.com/author/alarakap)) / 1
NİSAN 2016

SAMARA GOLDEN

Sonu gelmek bilmeyen sergi sitelerine göz atarken, Samara Golden'ın çalışmalarından oluşan ve bize sıkça söylemediğimiz "Evet, bu gerçekten orjinal" dedirten bir web sitesine denk geldik. Samara tahmin edemeyeceğiniz boş alanlar yaratmayı görev edinmekte, bazen baş aşağı, bazen merdiven boşluklarının altına gizlenmiş ama her daim etkileyici. Nasıl mı?

Scrolling through endless exhibition sites, we came across Samara Golden's work that gave birth to a sentence we don't use frequently: "Well that's original." Samara takes on a mission to create spaces that are not what you would expect; sometimes upside down, sometimes tucked away under staircases, but always impressive. How, you ask?

Gerçek bir boş alan bir çok elementin yakalanmasıyla oluşur; enerji, koku, aura, ortam, kişiye verildiği his. Çalışmalarınızda bunu nasıl elde ediyorsunuz ?

'Yakalama' hakkında çok düşünmüyorum, düşündüğüm şey kendi ivmesini yeterli bir biçimde oluşturup bir şekilde hissedebilen şeyler yapmak. İzleyiciyi manipüle etmek istemem. Parça, yapılış sürecinde ortaya çıkar ve yavaşça bir şeye dönüşüyor. Bazen karşıt elementler ekleyerek parçanın dönüştüğü şeye karşı çıkıyorum fakat bu bir puzzle gibi ve sona gelene kadar işi nasıl çözeceğimi bilemiyorum. Çoğu zaman çözüp çözemediğimden de emin olamıyorum.

An "actual space" has so many elements that need to be captured; the energy, the smell, the aura, the vibe, the feeling it gives someone. How do you achieve this in your installations?

I don't really think about 'capturing,' I think about making something that can build up enough of its own momentum to become something that feels some way. I don't want to manipulate the viewer; the piece unfolds in the process of making it, and slowly starts to become something. Sometimes I fight against what it is becoming by adding contradictory elements but its really a puzzle, and I never know how to solve it 'till the end. Often times I'm not sure if I ever actually solve it.

Fiziksel yönden, işlerin ayrıntılı ve kendine özgü olması hoşuma gidiyor. Çoğu zaman ayrıntılar büyük resmin içinde kayboluyor ya da izleyicinin gözünden uzaklaşıyor ama kendi önemince onlar hep orada ve bence bu, mekana fiziksel gerçeklik katıyor. Aksi halde parçaların hissini güçlendirmek ve ayrı bir boyut katmak adına ışık ve sesi kullanıyorum.

In terms of the physical side, I like for things to be really detailed and really specific, a lot of times those details are lost in the big picture or too far away

from the viewer to be seen, but to its important that they are there, and I think that brings a physic reality to the place. Otherwise sound and light are sometimes things that I use to shift the feeling of piece, and give it another dimension.

<http://basedistanbul.com/wp-content/uploads/2016/04/1-1.png>

THE FLAT SIDE OF THE KNIFE - PS1-2014

Genelde sıklıkla vakit geçirilen odalar yapıyorsunuz. Kişisel alanlar çoğunlukla, adı üstünde, “kişisel” oluyorlar. Sanatla ilgilenenlerin dünyanızdan nasıl bir parça algılamasını istersiniz ?

Genelde bir işi, fikrim olduğu için ya da bir imkan gördüğümde yapıp yapamayacağımı bilmeyi istediğimden yaparım. Çoğu zaman o iş, yapabileceklerimin ya da olanaklarımın ötesindedir, yani iş kişisel bir meydan okumadır. Sanırım kimyanın belli bir türüne inanıyorum. İyi bir şeyler ortaya koyabilmek için kişinin gerçek bir efor sarf etmesine, mücadele etmesine ya da aklında ne varsa onu ortaya koymasına inanıyorum. Kötü bir mukayese güneşe bir güneş paneli koyup, enerjisini saklamak ve gece bir lambaya ışık vermesi için fişe takmayı denemek olurdu. Böyle bir yapıda duygularım, düşüncelerim ve hissettiklerim güneş ışığı, lambanın yaydığı ışık ise işin kendisi olurdu. Sanatla ilgilenenlere neyi görmeleri ya da nasıl görmelerini anlatmakla ilgilenmiyorum. Sadece görebilecekleri bir durum yaratıyorum.

You create rooms that are often living spaces. Personal areas are mostly very, well, personal. How do you want art-goers to try to perceive a piece of your world?

Usually I make things because I get an idea or I see a possibility and I want to see if I can make it real. Mostly the actual making of it is beyond my ability and resources, so for me it's a personal challenge. I guess I believe in a certain kind of alchemy, I believe that in order to make something good, one has to put a real effort and struggle or joy or whatever they are thinking of into it. A bad analogy would be putting a solar panel in the sun, having it store the energy, then at night plugging your lamp to have light. In that structure, my thoughts/ emotions/feelings would be the sunlight, and the light from the lamp would be the work. I'm not interested in telling the art-goers how to see or what to see, I'm just creating a situation so that they can see it.

Yaratıcılık ve tasarımdaki yeteneğinizi göz önünde bulundurarak iç mimar olmayı hiç düşündünüz mü ?

Sadece son zamanlarda, evet, çünkü daha fazla para var[ha ha]. Cidden de hoşuma giderdi. Her zaman her şeyin büyük resimden en küçük ayrıntıya kadar nasıl görünmesi gerektiğini istediğimi biliyorum. Fakat iç mimarlık ticari bir alan. Yani kendi görmek istediğinizden ziyade müşteri ne görmek ister onu düşünmelisiniz. Yani iş birliği yapmalısınız ki eğer ilginç insanlarla çalışabilirseniz oldukça keyifli bir iş.

Have you ever though about doing interior decoration, considering your talent in creativity and design?

Yes, only recently, because it pays more (ha ha). Seriously though, I know I would enjoy it. I always know what I want things to look like from the big picture down to the small details. Interior design is a commercial field though, so you need to think about what the client wants not what you want to see, so its really a collaboration - which could be really enjoyable if you were able to work with interesting people.

<http://basedistanbul.com/wp-content/uploads/2016/04/2-1.png>

RAPE OF THE MIRROR-NIGHTGALLERY-2011

Sanırım kimyanın belli bir türüne inanıyorum. İyi bir şeyler ortaya koyabilmek için kişinin gerçek bir efor sarf etmesine, mücadele etmesine ya da aklında ne varsa onu ortaya koymasına inanıyorum.

I guess I believe in a certain kind of alchemy, I believe that in order to make something good, one has to put a real effort and struggle or joy or whatever they are thinking into it.

Çok yönlü videolarınız yaptığınız enstalasyonlar kadar büyüleyici. Birden fazla alanda yaratıyor olmak zor mu?

"Migren" videolarım gibi çoğu video yerleştirme işleminin bir parçası ki bu videolar milisaniye içinde gözüküyorlar ve sadece subliminal olarak

algınlıyorlar. Bazılarını 3D anaglif video olarak yaptım (basit, kırmızı ve mavi olanlardan) ve insanların ışık hüzmelerinin içini göremesini sağlayan 3D gözlükler yaptım. Videoda kullandığım bir diğer yöntem ise videoyu color key yöntemi ile çalışmadaki canlı görüntünün içine yerleştirmek, bu sayede gerçek boşlukta bir şeyler değiştirilmiş oluyor. Bazen kelimeler nesnelere içinden geçerek akıyor. Bazen nesnelere üzerine görüntüler de düşürüyorum. Ama sorunuza cevaplayacak olursam, videoları diğer işleri yaptığım metodlardan ayırmıyorum, hepsinin birbirine ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Diğer bir deyişle hepsi, heykelsi parçalar arasında yavaşça bir dialog yaratıyor, parçalar geliştikçe onlar da gelişiyor.

Your multifaceted videos are as awe-inspiring as your work. Do you find it hard to create in multiple areas?

Most of the videos are a part of the installations, like my “migraine” videos, which are collections of photos flashing at milliseconds so that you can only subliminally perceive the images. I made some of those as 3D anaglyphic videos (the simple red blue kind) and I made 3D glasses for people to look through with lighting gels. The other way I’ve used video is to color code it into a live image of the work, so that something in the actual space is altered. Sometimes its words scrolling through an object. I’ve also projected images on objects. But to answer your question, I don’t think of the videos as a depart from the other ways of making things, I think of them all needing each other... Another way to say it is that they are slowly building a dialogue between more sculptural parts; it develops as the piece develops.

İlham süreciniz İnternette gezinirken türemekte. Bilgiye kolay ulaşmak yaratıcılığınıza nasıl katkı sağlıyor?

İlham sürecimin internette gezinirken türediğini söyleyemem. Önceleri hoşuma gidiyordu çünkü bu devasa bir resimli sözlüğe sahip olmak gibiydi. Belli belirsiz hatırladığınız bir şeyin ayrıntılarına bakabilmek muhteşem. Mesela şömüne ızgarası. İnternetin dünyadaki tasarımların tüm zenginliğine erişmemi sağladığını düşünüyorum ama aynı zamanda etkisi de çok fazla olabiliyor. Öyle ki sizi dikkatinizin dağılmasını sağlayan bir dünyaya da itebiliyor.

Your inspiration process derives from surfing on the Internet. How does easy access to information contribute to your creativity?

I really wouldn’t say that my inspiration process derives from surfing on the Internet. Earlier on, I was enjoying it because it was more like having a huge illustrated or photographic dictionary. Its amazing to be able to look up a detailed version of something that you vaguely remember, like say, a fireplace. I think the Internet probably allows me to research the richness of all the design

in the world, but also it can be too much, and can derail you into a world of distraction...

Oda yerleştirmeleriniz ne kadar "taşınabilir" ? Onları bir yere özel olarak mı yaratıyorsunuz ?

Ağırlıklı olmak üzere bir yere özel oluyorlar. Belli başlı özellikler var olduğu ya da yapılabildiği sürece başka bir yere yeniden taşınabilir veya yerleştirilebilir oluyorlar.

How "transferable" are your room installations? Do you create them site-specifically?

Mainly they are pretty site specific. Some can be moved or reinstalled in a new space as long as certain features exist, or can be made.

Belli bařlı Őeylere dikkat ettiđinizi dűřünürsek, mekan algınızın orada sizinle bulunan kiřilerden farklı olduđunu dűřünüyor musunuz ? Ve bir mekanda aradıđınız Őeyler nedir?

Bana göre herkesin deneyimi ve algısı farklı. Mekan algım başkalarından farklı mı emin değilim çünkü ben her sadece ben olabildim.[ha ha]

Do you think your perception of a space is different than any other person there with you – considering you are looking for certain things? And what are the things you look for?

I think everyone's experience and perception is different, I'm not sure because I've only ever been myself – haha.

Sergileriniz ruh halinizi ne kadar yansıtıyor?

Oldukça. Bundan parçalara yüksek duygusal alan katmak diye bahsederdim. Ama bu isteyerek yaptığım bir Őey değil. Bu daha çok bir Őeyi oluştururken yapının içinde inřa edilmesi gerekmesi ile ilgili. Yani buna asla bire bir denlik demem. Parçanın yapımı sürecinde milyon tane ruh haline bűrünüyorum ve milyon tane de teknik sorunu çözmeye çalışıyorum. Bu daha çok bir evrim ile ilgili.

How reflective are your exhibitions of your mood?

Very. I used to talk about it as giving the pieces a high emotional pitch, but its not something I really set out to do, it's more about something that needs to be built inside of the structure of making the thing. So I wouldn't ever say its a one to one equation. I'll have a million moods during the making of a piece, and a million technical things to solve. Its more about an evolution.

<http://basedistanbul.com/wp-content/uploads/2016/04/1-2.png>

SAMARA-YBCA-CURTAINVAULT1

Bize gerçekleştirecek sergi ve projelerinizden biraz bahsedebilir misiniz?

Şu anda San Francisco'da Yerba Buena Center for the Arts'a özel bir yerleştirme yapıyorum. Yerleştirme 12m yükseklikte tavana sahip bir galeride 185m2 alanda gerçekleşecek. Asıl tavan 18 adet kubbe şeklinde tavan penceresinden oluşuyor ve her kubbeyi bir odanın içine yerleştirdim. (Daha net söylemek gerekirse kanepeler, masalar vb. tavana baş aşağı yerleştirildi.). Her bir odadaki tavan penceresi tüm duvarı kaplıyor ve büyük resimli bir pencere gibi işlev görüyor. Galeri katı çevrenin etrafındaki izleyiciler ile aynaları trabzanla ayıran kaldırım haricinde aynalarla kaplandı. Trabzanın üzerinden bakmak, yukarıdan avluya bakmak gibi ve 18 odayı iki kat altınızdan havadan görmek gibi... (tavanı uçmuş bir apartmanı görmek gibi.)

Can you tell us a little bit about your upcoming exhibition and projects?

Right now I'm making a site specific installation at Yerba Buena Center for the Arts in San Francisco. The Installation takes place in a 2000 sq ft gallery space that has 40 foot high ceilings. The actual ceiling is made up of 18 vaulted skylights, and I made each vault into a 'room'. (To be clear, the couch, tables, etc are all installed upside down on the ceiling.) The skylight in each room takes over a whole wall and functions like a big picture window. The gallery floor is covered in mirror with the exception of a walkway around the perimeter, with a railing that separates the viewer from the mirror. Looking over the railing is like looking down into an atrium, and seeing 18 rooms from aerial view 2 stories below you... (Sort of like an seeing an apartment building with the roof torn off.)

